

Sag är en så simpel och olärder man,  
Sag beder och tackar så godt som jag kan;  
Men ack om mig en lärde rätt bedja med frus,  
Sag vill den betala med en god näsa snus.  
Men gummor som rätta konsten har lärt, De  
bruka den sjelfwa, som rätt är wäl det. De  
tänker nog så: får hwar sköta sig, Det kan  
jag förstå, det smittar ej mig. (Andra Rim-  
Bokens 19 Cap.)

Nu slutar jag det rimmet kort och läm-  
nar till en ann, Som mera kan och mer för-  
står, och bättre rimma kan; Ty jag olärder  
wara må, fast jag nu rimmat här, Om Yste-  
mjölk, och det sig så förhålles i denna werld.

GS974

En aldeles ny och  
rörande

# Kärleks-Wisa:

Ack! ack! Se hur jag är bunden, &c.

Sjunges under sin egna behagliga melodie.

Samt En  
öfvermåttan nöjsam

S i s t o r i a,  
om Ystemjölks betingande.

Till Trycket befordrade af Petter Persson på Lotten.

Lindöping, 1833, hos C. S. Wall.

---

Åck! åck! Se huru jag är bunden, Kan ej  
sjelfwer hjälpa mig; Men Herre Gud gifwe  
jag lefwa kunde Till den dagen jag finge dig. :,:

2. Fast det synes mig fåfängt wara,  
Hvem kan weta hwad Gud han gör, För  
Herren, som hafwer så mången parat, Han  
will gifwa sin hand dertill. :,:

3. Ty du wet, du har mitt hjerta, Som  
jag fått utaf min mor, Då lider jag stor sorg  
och smärta, Om det falskhet hos dig bor. :,:

4. Dina ögon har mig bundit, Din ge-  
stalt har fånglat mig, Och jag stor kärlek  
för dig har funnit: Sag kan aldrig glömma  
dig. :,:

5. Ehwart du går så låt mig följa, När  
du tröttnar sätt dig ner, Och låt min kärlek  
hos dig blifwa: Låt mig wara der du är. :,:

6. Bädda mig bredwid din sida, Att jag  
roligt hwila må; Då mister jag stor sorg och  
qwida Om jag hos dig sofwa får. :,:

7. Se'n går wi oss åt lunden gröna, Der  
flora träden böja sig, All älskones blader och  
blommor sköna Sag på wägen will strö för dig. :,:

8. Alla foglar will oss gerna, Alla sjunger  
med stor fröjd, Är du mig trogen intill döden  
Kommer min själ i himmelens höjd. :,:

9. Haf tack för hwar gång jag med dig  
har delat, För all den ro wi haft ihop, Om  
jag någon gång mot dig har felat: Förglöm  
mina fel, men glöm aldrig mig. :,:

10. Glöm ej din vän utur ditt minne,  
Som ewig wördnad för dig bär, Glöm ej  
den wännens ömma sinne, Som uti stora ö-  
den är. :,:

11. Så har jag i mitt sinn' beslutit, al-  
drig älska flickor mer, De hafwa så mycket  
emot mig brutit; Sag dem genast på båten  
ger. :,:

---

## En lustig Historia,

om Yste-mjölks betingande, nöj-  
sam att läsa, och är på mången rebe-  
lig Yste-gummas begäran till  
Trycket befordrad.

Det är ett gammalt ordspråk, det duger in-  
gen ting oförsökt, fast det ofta kan se mistänkt  
ut; men det är intet omöjligt att bjuda till  
sade Bonden satte hästen för Kyrkan. Det  
torde wara en allmän klagan att det varit så  
mången förut, men kanhända att den sista får  
så mycket som den första, men fattigmans  
lycka wet ingen, den kan så snart wara mot

som med. Det är owist hwar Haren har sin gång sade Bonden satte gillret på taket. Nappar det intet här, så nappar det wäl på ett annat ställe, sade goßarna som gick och mette. Sag är wäl wan att alltid åka på efter-kälken, men ibland händer att, när man kommer till det bestämde målet, efter-kälken kommer så långt fram som för-kälken har varit. (Efter-kälks-Bokens 2:dra Capitel.) Ingen god meniskowän må tycka illa wara om Mannen betingar Yste-mjölck: Mannen är ju Nwinnans hufwud, Nwinnan är ju skapad Mannen till hjälp att krama ihop osten. (Yste-Bokens 3:dje Cap.)

Wore det ingen Man, så wore det ingen Nwinna, wore det ingen tiur så wore det ingen ystemjölck. (Tublad-Bokens 1:sta Cap.) Ingen god wän må klaga öfwer någon obilighet, när man brukar arligheten; bättre är ledja än taga, bättre är gifwa än tigga. (Tiggare-Bokens 4:de Cap.)

Öbland alla förmoner må jag önska att jag måtte blifwa bönhörd, jag wet intet wärre än att icke blifwa bönhörd, när man beder om det som är godt. Får jag god mjölck så blir nog osten god, det är minsta fara. (Böne-Bokens 6:te Cap.) Det är wäl intet obekant att ju både samre och bättre folk leder om mjölck till Sul-ost, men den som har att gifwa igen får wist förr än den som ingen ko har. (Ladugårds-Bokens 5:te Cap.) Det är ett allmänt strafwande att en och hwar will ha något godt till Sul, att man med så mycket större nöje

må siunga och fira den stora och helga Sulehögtid. (Sule-Bokens 8:de.) Sag önskar att alla redeliga yste-gummor måtte med hälsa och glädje få mötas åt, på det sista och stora ystegänget i år, som bör ske Lusia-ottan, eller den dag som årligen infaller elfwa hrestast före Sul, då alla Sul-ostar böra smakas, rensas och twättas, att intet något werldsligt bekymmer må påkomma, och förhindra den stora andakten i Sule-högtiden. (Stora Yste-Bokens 7:de Cap.)

Låt oss med fröjd få smaka Wår Ost i nöjsamhet, Och i wår lilla koja Få bo i lugn och fred. De rike ej förtala, Fast han dock hafwer mer, War nöjd med det du hafwer I Sul och all din tid.

Du får ej Ost i grafwen, När du skall resa dit; ty matkar är din aswel Så länge du blir der; Och watten blir ditt bränwin, Som du då sattes i; Tänk hwad för stor förändring Med kroppen det då blir. (Nim-Bokens 90 Cap.)

Äck om jag kunde nyttja Denna usla tiden rätt, Och skaffa ystemjölck uppå allt sätt, Min möda icke spara; Om osten ej blir stor, Men många en kan hjälpa, Det är wäl det jag tror.

Om jag god tur kan hafwa, Den lyckan gunstig wara will, Ej något wett den tranger till; Wett är dock bäst att hafwa. (Lycke-Bokens 10:de Cap.)

När jag om mjölk nu bedja vill, Om jag förgäfwes bjuder till Will jag ej fälla modet. Om jag i första stugan intet får, Så måtte jag wäl i den andra få en tår. Alla är ej lika sinnat De känna mig bå'd en och hwar, De wet wäl hwad jag är för karl Och hwad jag har att bruka. Det iag nu säger, må hwar en tro, Jag har nu hwarken fatt eller ko Andock så vill jag äta. (Sanningens-Boks 11 Cap.)

Gud nåde hwar ett fattigt barn Som intet har en tår om da'n, Och ingen har att lita på Som han en tår utaf kan få. Allt hwad jag skrifwer för winst och förlust, Och allt hwad jag skrifwer så är det om Dst.

Jag rimmar och skrifwer allt hwad jag förstår: Jag ser uppå mor, jag får wäl en tår; Jag beder om mjölk hos en och hwar; Wißt får jag en sawatt utaf den som har. Här får jag wißt litet till min Jul-ost, Jag ser hwad det litar: Mor reser sig opp. (Rese-Bokens 12:te Cap.)

Jag mins wäl litet huru det står: Bedjen i slitigt, så skolen i få. Jag beder ödmjukast hos hwarje man Jag beder och tror, så godt som jag kan Hur skall jag då bedja Hwad svarar ni mor, Jag står här och tror, Jag tror det så går jag tror efter wa'n Fast jag icke hinner så mycket om da'n. (Dag-Bokens 13:de Cap.)

Jag beder så träget hos gammal och ung Unka mig ej att min bytta blir tung; Tackar

det gör jag för allt hwad jag får Sa tusende tack för hwar och en tår. Hör mor hwad far sade till slut: Gif honom en sawatt, och låt honom gå ut, Det torde wäl hända att han har bråttom. Det skrämar i byttan jag hör hon är tom. (Bytte-Bokens 14 Cap.)

Mitt bekymmer wart lättadt när jag fick tala wid far, Han sade till mor: ge så mycket du har. Du mins wäl språket som jag sade härnäst: Att den kon som mjölkar är oskurit fläsk. (Fläsk-Bokens 15 Cap.)

Han bör wißt ha litet hwad wi förmår, Han tigger ej sniket, han har ej warit här i år. Sa, nu blef jag glader, det wunnar för mig Nu går jag snart hem det skall i så fi, Jag tackar så mycket för det jag får, Jag är, wißt höflig det kan i förstå. (Höflighetens-Boks 16 Cap.)

Och will någon weta hwem rimmet har gjort, Jag heter Petter på Lotten, jag rimmar ej fort. Jag beder om mjölk på allt möjligt sätt, Och bönhörd jag blifwer, då går jag så lätt. Jag gör mig en ost af allt hwad jag får Och lämnar wälsignelse för hwarje tår. (Oste-Bokens 17 Cap.)

Annu har jag lust att rimma en wers Jag beder och tackar på allt möjligt sätt. Den som kan görat finare och bättre i lag, Han får wißt mer, och störr ost än jag. Scke får alla lika, det kan wi förstå, Scke alltid så fatt icke alltid så råd. (Mjölke-Bokens 18 Cap.)